

Publicerad 2016-08-16 21:48 av I s a k

Ett fall av kärlekslöshet

Vi faller sakta in i sömn

helt onoterat vaggas vi in i apatins likgiltiga väsen

klär oss själva med

något som åtminstone tycks skyla vår nakenhet

men helt utan hjärta

helt utan blod

helt utan värme

likt ekande, skrällande ord

utan mening eller direktion

vår inre trädgård ligger lika öde som efter vinterns härjande

helt utan fägring och liv

Jag faller sakta in i sömn, en sömn vars evigt varande vaggar mig

utan hjärta, utan blod

det är som om vi inte märker någonting

hur vi driver längre och längre bort från varandra

In i oss själva

i ett rum utan fönster blir hjärtslagen kalla

färre

snart hörs bara ekot av dess forna liv

likt trumman dör ut i fjärran

när krigets härjande är allt som står kvar

borta är livets fägringsvår

upplöjd likt marken efter sommarens skörd

där intet spår av spirande liv lämnas kvar

kan jag finna dig

kan jag känna dig

kan du ta din boning inom mig

finns det tid för att dela dig

att bli uppslukad av ditt väsen

att bli konsumerad av din förtärande närhet

Kan vi finna dig

kan vi finna dig.....

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren I s a k med Poeter.se id #79814 innehar upphovsrätten

jämställdhetens förkämpar är namnet vi